

Stichting KOG
Mevrouw T.P. Barendsen-Cornelissen
Koninginneweg 90
2012 GR Haarlem

Arthur van Schendelstraat 650
Postbus 2085
3500 GB Utrecht

Tel. (030) 820 15 00
info@psynip.nl
www.psynip.nl

Utrecht, 12 september 2016
Ref.: pb1609-099
Betreft: Uw brief d.d. 22 juni 2016

Geachte mevrouw Barendse-Cornelissen,

Het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP) heeft uw brief d.d. 22 juni jl. in goede orde ontvangen. U vraagt daarin aandacht voor de rol van gedragsdeskundigen bij de besluitvorming en onderzoek in het kader van kindbeschermingsmaatregelen door o.a. de Raad voor de Kinderbescherming. U maakt ook melding van het feit dat uw stichting vaak signalen van ouders krijgt over de 'onzichtbaarheid' van gedragsdeskundigen. Deze hebben in dat kader meestal geen direct contact gehad met de jeugdige en de ouders.

Het NIP acht het van groot belang dat psychologen als gedragsdeskundige betrokken zijn bij alle belangrijke beslissingen in het kader van jeugdhulp en kindbeschermingsmaatregelen. Het ministerie van Veiligheid en Justitie bevestigt in de door u bijgevoegde brief dat dit in de praktijk het geval is. Van psychologen die lid zijn van het NIP mag worden verwacht dat zij zich in hun beroepsmatig handelen houden aan de Beroepscode voor Psychologen. De Beroepscode legt hen de professionele verantwoordelijkheid om daarbij op zorgvuldige, respectvolle en wetenschappelijk verantwoorde wijze te werk te gaan. NIP-psychologen dragen medeverantwoordelijkheid voor hun rol en aandeel in de besluitvorming en rapportages in de door u genoemde context. Daar zijn zij op aan te spreken, ook in de zin van het klacht- en tuchtrecht.

Het aandeel van psychologen als gedragsdeskundige dient ook naar het oordeel van het NIP met naam en toenaam kenbaar en 'zichtbaar' te zijn voor de betrokken jeugdige en de ouders. Om tot een wetenschappelijk verantwoord advies of professioneel oordeel te komen stelt de Beroepscode echter niet als eis dat de psycholoog (als gedragsdeskundige) de jeugdige en/of de ouders daadwerkelijk zelf heeft gesproken en onderzocht. De psycholoog kan zich als uitgangspunt baseren op dossieronderzoek en door de raadsonderzoeker verzamelde gegevens en zich op grond daarvan een professioneel oordeel vormen. Wel dient de psycholoog dit professioneel oordeel zorgvuldig te kunnen onderbouwen en motiveren. De psycholoog kan in een individuele casus de onderbouwde afweging maken dat het noodzakelijk is om nader onderzoek te doen en de jeugdige zelf te onderzoeken.

Het NIP krijgt signalen uit het veld dat gedragsdeskundigen hier vaker dan voorheen toe besluiten. Gezien de complexiteit van de casuïstiek, het grote belang van de jeugdige en de ouders en de kwaliteit, die van het beroepsmatig handelen van psychologen mag worden verlangd, acht ook het NIP dit een goede ontwikkeling.

In de verwachting onze zienswijze hiermee voldoende tot uitdrukking te hebben gebracht.

Hoogachtend,

Linde Gonggrijp
directeur